

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์วัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร เพื่อลำดับความสำคัญของวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านในแบบเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร และเพื่อกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนความรู้ทางวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในบทอ่านของแบบเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยแบบเรียนภาษาอังกฤษที่นำมาวิเคราะห์ได้มาจากการสำรวจการใช้แบบเรียนที่นิยมใช้ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1 – 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร ได้มาจำนวน 2 ชุด รวม 6 เล่ม คือ แบบเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานชุด My World และแบบเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานชุด Super Goal เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ 1) แบบวิเคราะห์ประเภทบทอ่าน 2) กรอบการวิเคราะห์วัฒนธรรม 3) การจัดลำดับความสำคัญของวัฒนธรรมด้วยวิธีการจัดอันดับภาคขึ้น ซึ่งผลการวิเคราะห์ การจัดลำดับความสำคัญของวัฒนธรรม และการกำหนดแนวทางสำหรับการเรียนการสอนวัฒนธรรมนั้น สามารถสรุป อภิปรายผลพร้อมทั้งข้อเสนอแนะได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์วัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ผลการวิเคราะห์วัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร โดยแบ่งตามหัวเรื่อง 6 หัวเรื่อง มีดังนี้

1. วัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องคน พบว่าประเภทบทอ่านได้นำเสนอไว้ครบ 6 ประเภท รวมจำนวน 32 บทอ่าน พบมากที่สุดคือบทอ่านประเภทการบรรยาย ข้อมูลส่วนบุคคล อันดับสอง ประเภทการเล่าเรื่องเกี่ยวกับข่าวสาร และอันดับสาม ประเภทการอธิบายรูปแบบการดำเนินชีวิตและประเภทความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ชอบและไม่ชอบ ซึ่งบทอ่านประเภท

จดหมายถึงเพื่อนและบทอ่านประเภทรายการเกี่ยวกับทัศนคติ พบจำนวนน้อยที่สุดในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องคน

ด้านวัฒนธรรม พบว่าวัฒนธรรมที่ปรากฏในเรื่องคน นำเสนอวัฒนธรรมครบทั้ง 5 กลุ่ม พบความถี่ของวัฒนธรรมทั้งหมด 314 ครั้ง นำเสนอวัฒนธรรมเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับคนและความคิดเห็น ทัศนคติของคน มากเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสอง นำเสนอวัฒนธรรมการใช้ชื่อและการใช้ชื่อเฉพาะของคน และอันดับสาม นำเสนอวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งวัฒนธรรมที่นำเสนอ้อยที่สุดในบทอ่านเรื่องคน ได้แก่ ยาและการรักษา และเกี่ยวกับคุณธรรม ความเชื่อของคน และสรุปได้ว่า ประเภทวัฒนธรรมในบทอ่านเรื่องคน เน้นการนำเสนอเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์และการเรียกชื่อคนและสถานที่ด้วยชื่อเฉพาะมากที่สุด

ด้านความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมไทย พบว่าวัฒนธรรมในบทอ่านเรื่องคน มีความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทยมากกว่าความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย พบความถี่ด้านความแตกต่าง สูงสุด 141 ครั้ง ด้านความเหมือนทางวัฒนธรรม พบความถี่จำนวน 52 ครั้ง ซึ่งวัฒนธรรมด้านความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุด คือ เกี่ยวกับการเรียกชื่อและการใช้ชื่อเฉพาะของคน และสถานที่ พบน้อยที่สุด ได้แก่ การยอมรับทางสังคม การเดินทางแบบผจญภัย เป็นต้น ดังตัวอย่าง เช่น “**Ronaldinho**” เป็นชื่อที่บ่งบอกถึงสัญชาติของคนที่มาจากแถบอเมริกาใต้ ซึ่งเขาเป็นนักฟุตบอลชื่อเสียงโด่งดังจากประเทศบราซิล “**He’s big and tall. His hair is long and black.**” หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนบราซิล ที่มีลักษณะสูงใหญ่ ไขมันขาว ซึ่งแตกต่างกับบุคลิกลักษณะของคนไทย

สำหรับวัฒนธรรมความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุด คือ เกี่ยวกับลักษณะนิสัยของวัยรุ่น พบน้อยที่สุด ได้แก่ ทัศนคติเรื่องอาหาร แฟชั่นโชว์ การใช้คำศัพท์เรียกเครื่องเล่นดนตรี เป็นต้น ดังตัวอย่าง วัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย เกี่ยวกับลักษณะนิสัยวัยรุ่น เช่น “**I love to talk to my friends on the phone**” หมายถึง วัยรุ่นสมัยใหม่จะเป็นชาติใดก็ตามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมชอบคุยโทรศัพท์กับเพื่อนๆ เป็นเวลานานๆ

2. วัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องสัตว์ พบว่าประเภทบทอ่าน 2 ประเภท รวมจำนวน 3 บทอ่าน พบมากที่สุดประเภทการบรรยายลักษณะของสัตว์ อันดับสอง ประเภทการอธิบายธรรมชาติของสัตว์ ปรากฏว่าพบประเภทบทอ่านเกี่ยวกับสัตว์เพียง 2 ประเภท ดังกล่าวเท่านั้น ไม่ปรากฏบทอ่านประเภทอื่นๆ อีก 4 ประเภท คือ 1) ประเภทการเล่าเรื่อง 2) ประเภทจดหมาย 3) ประเภทรายการ และ 4) ประเภทความคิดเห็น

ด้านวัฒนธรรม พบว่าวัฒนธรรมที่ปรากฏในเรื่องสัตว์ นำเสนอวัฒนธรรมจำนวน 4 กลุ่ม พบความถี่ทั้งหมด 28 ครั้ง ซึ่งไม่ปรากฏความถี่ในวัฒนธรรมกลุ่มที่ 5 คือ กลุ่มกิจกรรมความ

บันเทิง โดยวัฒนธรรมเรื่องสัตว์นำเสนอมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง คือเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับเรื่องสัตว์ และเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกของสัตว์ อันดับสอง นำเสนอวัฒนธรรม 4 เรื่องเท่ากัน คือ เกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของสัตว์ ชนิดของสัตว์เกี่ยวกับข้อมูลความจริงของสัตว์ในสถานที่ต่างๆ และ การยอมรับทางสังคม และอันดับสาม นำเสนอวัฒนธรรมเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับสัตว์ ซึ่งวัฒนธรรมที่นำเสนอน้อยที่สุดในบทอ่านเรื่องสัตว์ มีจำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ บทสนทนาเกี่ยวกับสัตว์ การสื่อความหมายด้วยป้าย ทัศนคติเกี่ยวกับสัตว์ และความสัมพันธ์ระหว่างคนกับสัตว์ ซึ่งสรุปได้ว่า ด้านวัฒนธรรมในบทอ่านเรื่องสัตว์ เน้นการนำเสนอเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์และเนื้อหาเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกของสัตว์มากที่สุด

ด้านความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมไทย พบว่าวัฒนธรรมเรื่องสัตว์ มีวัฒนธรรมที่เหมือนกับวัฒนธรรมไทยมากกว่าความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย พบความถี่ด้านความเหมือนสูงสุด จำนวน 18 ครั้ง พบความถี่ด้านความแตกต่าง จำนวนเพียง 3 ครั้ง ซึ่งวัฒนธรรมด้านความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุด คือ เกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของสัตว์ พบน้อยที่สุด ได้แก่ ความเป็นมิตรของสัตว์ หน้าที่ของสัตว์เลี้ยง ความคิดเห็นเกี่ยวกับสัตว์และการสื่อสารของสัตว์ ดังตัวอย่าง เช่น ชนิดของสัตว์ บุคลิกลักษณะตามธรรมชาติ

สำหรับวัฒนธรรมความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย พบเด่นชัดมากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่การใช้คำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ เกี่ยวกับชนิดของสุนัข และเกี่ยวกับชุมชน การอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับสัตว์ ดังตัวอย่างเช่น การใช้คำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ โดยใช้คำว่า “mate” กับสุนัข ซึ่งหมายถึงเพื่อนร่วมขาคา หรือ “he’s my best friend” หมายถึง ความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนระหว่างคนกับสัตว์

3. วัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องสถานที่ พบว่าประเภทบทอ่านนำเสนอไว้ 5 ประเภท รวมจำนวน 12 บทอ่าน พบมากที่สุด 3 ประเภท คือ ประเภทการบรรยายลักษณะของสถานที่ การเล่าเรื่องเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในสถานที่ และจดหมายเล่าเรื่องสถานที่ท่องเที่ยว อันดับสอง ประเภทการอธิบายกิจกรรมที่หลากหลายในสถานที่ และอันดับสาม ประเภทรายการประเทศที่นักท่องเที่ยวต้องการไปมากที่สุด ซึ่งบทอ่านประเภทรายการประเทศที่นักท่องเที่ยวต้องการไปมากที่สุด เป็นประเภทบทอ่านที่พบน้อยที่สุดในบทอ่านเรื่องสถานที่ และไม่ปรากฏบทอ่านประเภทความคิดเห็นในเรื่องสถานที่

ด้านวัฒนธรรม พบว่าวัฒนธรรมที่ปรากฏในเรื่องของสถานที่ท่องเที่ยว นำเสนอวัฒนธรรมครบ 5 กลุ่ม พบความถี่ทั้งหมดจำนวน 121 ครั้ง โดยนำเสนอวัฒนธรรมเกี่ยวกับเชื้อชาติของคนที่ปรากฏในสถานที่ต่างๆ มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสอง นำเสนอวัฒนธรรมเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวแบบ Worldwide และนำเสนอเกี่ยวกับความมีชื่อเสียงและความเป็นที่นิยมของสถานที่ และอันดับสาม นำเสนอวัฒนธรรมเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับสิ่งที่มีอยู่ใน

สถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งวัฒนธรรมที่น่าสนใจที่สุดในบทอ่านเรื่องสถานที่ มีจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ อาชีพที่มีในสถานที่ต่างๆ อาหารและเครื่องดื่มในสถานที่ท่องเที่ยว กีฬาและความสนใจที่เกิดขึ้นในสถานที่ต่างๆ เครื่องมือเครื่องใช้ในสถานที่ และความสามารถและความสำเร็จของคนที่เกิดขึ้นในสถานที่ต่างๆ ซึ่งสรุปได้ว่า ประเภทวัฒนธรรมในบทอ่านเรื่องสถานที่ เน้นการนำเสนอเกี่ยวกับเชื้อชาติของคนปรากฏในสถานที่ต่างๆ มากที่สุด

ด้านความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมไทย พบว่าวัฒนธรรมในบทอ่านเรื่องสถานที่ มีความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทยมากกว่าความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย พบความถี่ด้านความแตกต่าง สูงสุด 49 ครั้ง ด้านความเหมือนทางวัฒนธรรม พบความถี่จำนวน 15 ครั้ง ซึ่งวัฒนธรรมด้านความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุด คือ เกี่ยวกับความมีชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยว พบน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร ความต้องการของคนต่อสถานที่ท่องเที่ยว แฟชั่นและความงามของสถานที่ท่องเที่ยว และการใช้ภาษาทางการของคนในแต่ละสถานที่ ดังตัวอย่าง ความแตกต่างเรื่องของความมีชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น “one of the principal sights in Bali is the temple of **Gunung Agung**” หรือ “**Cacun** is in Mexico, on the **Yucatan Peninsula**. It’s on the Caribbean Sea”

สำหรับวัฒนธรรมความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุด คือ เกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว พบน้อยที่สุด ได้แก่ สภาพอากาศในสถานที่ท่องเที่ยวในเอเชีย และการดำเนินชีวิตในกรุงเทพมหานคร ดังตัวอย่าง วัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย เกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เช่น “**Ron is taking pictures of the falls**” หมายถึง นักท่องเที่ยวจะเป็นชนชาติใดก็ตามส่วนใหญ่จะมีกล้องถ่ายรูปไว้เก็บภาพที่ประทับใจ เมื่อเดินทางไปท่องเที่ยวในที่ต่างๆ หรือ “**During vacation, we’re going to the north of Thailand. I’m going to ride those elephants and even wash them**” หมายถึง ในช่วงวันหยุดพักผ่อนผู้คนมักจะท่องเที่ยวไปที่ต่างๆ และเตรียมกิจกรรมที่จะทำเพื่อความเพลิดเพลิน

4. วัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องพีชและต้นไม้ พบว่าประเภทบทอ่าน 2 ประเภท รวมจำนวน 3 บทอ่าน อันดับหนึ่ง พบมากที่สุดประเภทการอธิบายความเป็นมาของพีชและต้นไม้ อันดับสอง ประเภทรายการคุณสมบัติประโยชน์ของสมุนไพร ซึ่งพบน้อยที่สุดในบทอ่านเรื่องพีชและต้นไม้ และไม่ปรากฏบทอ่านประเภทอื่นอีก 4 ประเภท ได้แก่ ประเภทการบรรยาย การเล่าเรื่องจดหมาย และการเสนอความคิดเห็น

ด้านวัฒนธรรม พบว่าวัฒนธรรมที่ปรากฏในเรื่องพีชและต้นไม้ นำเสนอวัฒนธรรมจำนวน 4 กลุ่ม พบความถี่จำนวน 25 ครั้ง ซึ่งไม่ปรากฏวัฒนธรรมกลุ่มที่สี่คือกลุ่มกิจกรรมความบันเทิง โดยนำเสนอวัฒนธรรมมากที่สุดอันดับหนึ่ง จำนวน 3 เรื่อง คือ การใช้คำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับ

พืช ถิ่นกำเนิดของพืชและต้นไม้ และข้อมูลความจริงเกี่ยวกับพืชและต้นไม้ อันดับสอง นำเสนอวัฒนธรรมไว้ 2 เรื่อง คือ ยาและการรักษาที่ได้จากพืชและต้นไม้ และสถานที่เกิดเรื่องราวเกี่ยวกับพืชและต้นไม้ อันดับสาม นำเสนอวัฒนธรรมไว้ 2 เรื่อง คือการใช้ชื่อเฉพาะเกี่ยวกับพืชและอาหาร และเครื่องดื่มที่ทำมาจากพืช ซึ่งวัฒนธรรมที่นำเสนอน้อยที่สุดในบทอ่านเรื่องพืชและต้นไม้ ได้แก่ คุณประโยชน์จากพืชด้านความสวยงาม และการยอมรับทางสังคมเกี่ยวกับพืชและต้นไม้ ซึ่งสรุปได้ว่าประเภทวัฒนธรรมในเรื่องพืชและต้นไม้ เน้นการนำเสนอเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ และข้อมูลความจริงเกี่ยวกับพืชและต้นไม้

ด้านความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมไทย พบว่าวัฒนธรรมในบทอ่านเรื่องพืชและต้นไม้ พบความถี่ของวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย เท่ากัน พบความถี่จำนวน 5 ครั้งเท่ากัน ด้านความเหมือนทางวัฒนธรรมกับวัฒนธรรมไทย ได้นำเสนอวัฒนธรรมมากที่สุดเกี่ยวกับคุณประโยชน์ของพืชในเรื่องยา การรักษาและความงาม ดังตัวอย่าง เช่น “You can use garlic for many illnesses.” หรือ “Chilli is good for digestion, the heart, fever, diarrhea, toothache, laryngitis” หมายถึง พืชบางชนิดยอมรับกันเป็นสากลและมีการนำไปใช้ในทางการแพทย์

ด้านความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย นำเสนอวัฒนธรรมมากที่สุด เกี่ยวกับความเป็นมาของพืช และข้อมูลความจริงเกี่ยวกับพันธุ์พืช นำเสนอวัฒนธรรมด้านความแตกต่าง พบความถี่น้อยที่สุด คือนำเสนอเกี่ยวกับชื่อเฉพาะของพืช ดังตัวอย่างการนำเสนอวัฒนธรรมด้านความแตกต่างเกี่ยวกับความเป็นมาของพืช เช่น “Giant sequoias, the world’s tallest trees are found in California.” หรือ “Kiwi fruit is originally from China. It is called Mi Hou Tao.” ในบทอ่านปรากฏเรื่องราวเกี่ยวกับพืชและต้นไม้ที่มาจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีปรากฏในเมืองไทย ซึ่งผู้เรียนบางคนอาจจะไม่เคยเห็นหรือไม่เคยมีประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของต้นไม้เหล่านี้

5. วัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องอาหารและสุขภาพ พบว่า มีประเภทของบทอ่าน 2 ประเภท รวมจำนวน 5 บทอ่าน โดยอันดับหนึ่ง พบมากที่สุดประเภทการอธิบายเกี่ยวกับอาหารจานด่วนในประเทศอเมริกา อันดับสอง ประเภทรายการความเป็นมาของอาหารแต่ละชนิดในประเทศอเมริกา ซึ่งไม่ปรากฏบทอ่านอื่นๆ อีก 4 ประเภท คือ ประเภทการบรรยาย ประเภทการเล่าเรื่อง ประเภทจดหมาย และประเภทความคิดเห็น

ด้านวัฒนธรรม พบว่าวัฒนธรรมที่ปรากฏในเรื่องอาหารและสุขภาพ นำเสนอวัฒนธรรมจำนวน 4 กลุ่ม พบความถี่จำนวน 42 ครั้ง ซึ่งไม่ปรากฏวัฒนธรรมกลุ่มที่ 5 กลุ่มกิจกรรมความบันเทิง โดยวัฒนธรรมเรื่องอาหารและสุขภาพ ได้นำเสนอวัฒนธรรมเกี่ยวกับอาหารและ

เครื่องดื่มนั้นในประเทศอเมริกา มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสอง นำเสนอวัฒนธรรมเกี่ยวกับการใช้คำและประโยคเกี่ยวกับอาหารและสุขภาพ และอันดับสาม นำเสนอวัฒนธรรมเกี่ยวกับเรื่องของถิ่นกำเนิดอาหารในอเมริกา ซึ่งวัฒนธรรมที่นำเสนอน้อยที่สุดในบทอ่านเรื่องอาหารและสุขภาพ มีจำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ เครื่องนุ่งห่มและอากาศเพื่อการดูแลสุขภาพ อาหารและสุขภาพ การกระทำของคนเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ อารมณ์ความรู้สึกเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ การดำเนินชีวิตเกี่ยวกับการรับประทานอาหาร และขนบธรรมเนียมประเพณีการรับประทานอาหาร ซึ่งสรุปได้ว่า วัฒนธรรมเรื่องอาหารและสุขภาพ เน้นการนำเสนอเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มในประเทศอเมริกา เพื่อให้เป็นที่รู้จักมากที่สุด

ด้านความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมไทย พบว่าวัฒนธรรมในบทอ่านเรื่องอาหารและสุขภาพ มีความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทยมากกว่าความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย พบความถี่ด้านความแตกต่าง สูงสุด 24 ครั้ง ด้านความเหมือนทางวัฒนธรรม พบความถี่จำนวน 8 ครั้ง ซึ่งวัฒนธรรมด้านความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุดคือ ความเป็นมาของอาหารในอเมริกาและอเมริกาใต้ วัฒนธรรมด้านความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทยที่พบน้อยที่สุด คือ ขนบธรรมเนียมการรับประทานอาหารจานด่วน ดังตัวอย่าง ความแตกต่างทางวัฒนธรรมเรื่องของความเป็นมาของอาหารในอเมริกาและอเมริกาใต้ เช่น “**French fries** are actually from Belgium, not from France” หมายถึง เป็นอาหารที่มาจากประเทศเบลเยียม ไม่ใช่มาจากประเทศฝรั่งเศส ตามอย่างชื่อที่ปรากฏคำว่า French

สำหรับวัฒนธรรมความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุด คือ การดูแลสุขภาพ วัฒนธรรมด้านความเหมือนกับวัฒนธรรมไทยที่พบน้อยที่สุด คือ ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป ดังตัวอย่าง วัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ เช่น “**some people go straight to the drugstore and buy lots of medicine**” หมายถึง คนส่วนใหญ่มักจะมีความคิดว่าเมื่อขามป่วยไข้ พวกเขาสามารถซื้อยาจากร้านขายยามาทานเองได้ โดยไม่ต้องไปพบแพทย์

6. วัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องเทศกาลและความบันเทิง พบว่าประเภทบทอ่าน พบประเภทของบทอ่าน 2 ประเภท รวมจำนวน 3 บท อันดับหนึ่ง พบมากที่สุด ประเภทการอธิบายลักษณะกิจกรรมของคนในเทศกาลและความบันเทิง อันดับสอง ประเภทการเล่าเรื่องประวัติความเป็นมาของภาพยนตร์ ซึ่งเป็นประเภทบทอ่านที่พบน้อยที่สุดในเรื่องเทศกาลและความบันเทิง และไม่ปรากฏบทอ่านประเภทอื่นๆ อีก 4 ประเภท คือ ประเภทการบรรยาย ประเภทจดหมาย ประเภทรายการ และประเภทความคิดเห็น

ด้านวัฒนธรรม พบว่า วัฒนธรรมที่ปรากฏในเรื่องของ นำเสนอวัฒนธรรมครบจำนวน 5 กลุ่ม พบความถี่ทั้งหมด 26 ครั้งโดยนำเสนอวัฒนธรรมเกี่ยวกับเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณีแต่ละเทศกาล มากเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสอง นำเสนอวัฒนธรรมไว้อาจำนวน 7 เรื่อง คือ การสื่อความหมายด้วยการรับรู้แบบสากล ถิ่นกำเนิดของภาพยนตร์ ลักษณะพฤติกรรมของคนในแต่ละเทศกาล การดำเนินชีวิต เทศกาลวันหยุดต่างๆ วิถีบุรุษในภาพยนตร์ และประโยชน์ที่ได้รับจากความบันเทิง และอันดับสาม นำเสนอเนื้อหาวัฒนธรรมไว้อาจำนวน 9 เรื่องคือ ชื่อของบุคคลในวงการบันเทิง อาชีพที่เกี่ยวข้องกับวงการบันเทิง กิจกรรมยามว่างในวันเทศกาล อาหารและเครื่องดื่มในวันเทศกาล การยอมรับทางสังคมเกี่ยวกับเทศกาล ข้อมูลความจริงเกี่ยวกับเทศกาล ความมีชื่อเสียงและความเป็นที่นิยมของภาพยนตร์ เวลาและการนัดหมาย และชนิดของคนตรีและการแสดง ซึ่งสรุปได้ว่า ประเภทวัฒนธรรมเรื่องเทศกาลและความบันเทิง เน้นการนำเสนอเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณีแต่ละเทศกาล และพฤติกรรมของคนในเทศกาลต่างๆ

ด้านความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมไทย พบว่าวัฒนธรรมในบทอ่านเรื่องเทศกาลและความบันเทิง มีความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทยมากกว่าความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย พบความถี่ด้านความแตกต่าง สูงสุด 9 ครั้ง ด้านความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย พบความถี่จำนวน 4 ครั้ง ซึ่งวัฒนธรรมด้านความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุดคือ ลักษณะพฤติกรรมของคนในยุคเพลงดิสโก้ และลักษณะของฮีโร่ในภาพยนตร์ วัฒนธรรมด้านความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทยที่พบน้อยที่สุด คือ ความเป็นมาของเพลงดิสโก้ ดังตัวอย่าง ความแตกต่างทางวัฒนธรรมเรื่องลักษณะพฤติกรรมของคนในยุคเพลงดิสโก้ เช่น **“one of the musical sounds of the seventies was disco”** หมายถึง ยุคศตวรรษที่ 17 ดิสโก้เป็นดนตรียอดนิยมสมัยนั้น หรือ **“young people dressed in brightly colored shirts and denim jeans”** หมายถึง คนหนุ่มสาวในยุคนี้นิยมสวมเสื้อเชิ้ตสีสดและผ้ายีนส์

สำหรับวัฒนธรรมความเหมือนกับวัฒนธรรมไทยในเรื่องเทศกาลและความบันเทิง พบมากที่สุด คือขนบธรรมเนียมเกี่ยวกับการเฉลิมฉลองปีใหม่ ซึ่งพบว่าเป็นวัฒนธรรมเพียงเรื่องเดียวเท่านั้นที่เหมือนกับวัฒนธรรมไทย ดังตัวอย่าง เช่น **People around the world celebrate the new year but they celebrate the holiday on different days. People in most places eat special foods for the New Year in many places.** หมายถึง เทศกาลปีใหม่ผู้คนทั่วโลกจะเฉลิมฉลองปีใหม่ด้วยการพักผ่อนกับครอบครัว ไปเที่ยวสถานที่ต่างๆหรือไปรับประทานอาหารมื้อพิเศษกับญาติมิตรสหายในวันหยุดฉลองปีใหม่ ซึ่งเป็นขนบธรรมเนียมปฏิบัติที่เหมือนกันทั่วโลก

ผลการจัดลำดับความสำคัญของวัฒนธรรมในบทอ่านของแบบเรียนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยแบ่งตามหัวเรื่องจำนวน 6 หัวเรื่อง ดังนี้

1. วัฒนธรรมในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องคน พบว่า วัฒนธรรมเกี่ยวกับความคิดเห็น ทัศนคติและการใช้ชื่อเฉพาะของคน มีลำดับความสำคัญมากที่สุด กล่าวคือ มีเนื้อหาวัฒนธรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมากที่สุดในบทอ่านเรื่องคน แต่วัฒนธรรมเกี่ยวกับกิจกรรมยามว่าง การคมนาคม บทบาทหน้าที่ในสังคม และเรื่องของระเบียบวินัย ปรากฏความสำคัญน้อยที่สุด กล่าวคือ มีเนื้อหาวัฒนธรรมดังกล่าวปรากฏอยู่น้อยที่สุดในบทอ่านเรื่องคน

2. วัฒนธรรมในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องสัตว์ พบว่า วัฒนธรรมเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับสัตว์ และวัฒนธรรมเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกของสัตว์ มีลำดับความสำคัญมากที่สุด กล่าวคือ ปรากฏเนื้อหาวัฒนธรรมดังกล่าวมากที่สุดในบทอ่านเรื่องสัตว์ สำหรับวัฒนธรรมเกี่ยวกับการใช้บทสนทนาและป้ายประกาศเกี่ยวกับสัตว์ วัฒนธรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคนกับสัตว์ และทัศนคติเกี่ยวกับสัตว์นั้น ปรากฏลำดับความสำคัญในบทอ่านน้อยที่สุด กล่าวคือ มีเนื้อหาเหล่านี้ในเรื่องสัตว์น้อยที่สุดนั่นเอง

3. วัฒนธรรมในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องสถานที่ พบว่า วัฒนธรรมเกี่ยวกับเชื้อชาติของคนในสถานที่ต่างๆ นั้น มีลำดับความสำคัญมากที่สุด กล่าวคือ ในบทอ่านเรื่องสถานที่เน้นเรื่องการกล่าวถึงเชื้อชาติของคนที่มีโดยทั่วไปในสถานที่ต่างๆ และวัฒนธรรมเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวแบบสากล และความมีชื่อเสียงของสถานที่ต่างๆ มีลำดับความสำคัญมากที่สุด แต่วัฒนธรรมเกี่ยวกับทัศนคติกับสถานที่ การดำเนินชีวิตของคนในสถานที่ต่างๆ คนตรีการแสดงในสถานที่ต่างๆ กีฬาและความสนใจ เวลาและการนัดหมาย ความสวยงามของสถานที่ วัฒนธรรมเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม อาชีพของคนทีปรากฏในแต่ละสถานที่นั้น และวัฒนธรรมเกี่ยวกับความเชื่อในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีลำดับความสำคัญน้อย กล่าวคือ ในบทอ่านเรื่องสถานที่นั้นมีการนำเสนอเนื้อหาวัฒนธรรมไว้หลากหลายแต่กลับมีเนื้อหาแต่ละเรื่องของวัฒนธรรมพอให้ผู้อ่านรู้อย่างคร่าวๆ ไม่ได้เน้นเนื้อหาละเอียดอย่างจริงจัง

4. วัฒนธรรมในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องพืชและต้นไม้ พบว่า วัฒนธรรมเกี่ยวกับการกล่าวถึงที่อยู่อาศัยหรือถิ่นกำเนิดของพืชและต้นไม้ มีลำดับความสำคัญมากที่สุด กล่าวคือมีวัฒนธรรมเรื่องดังกล่าวปรากฏเด่นชัดที่สุดในบทอ่านเรื่องพืชและต้นไม้ สำหรับวัฒนธรรมที่กล่าวถึงคุณประโยชน์จากพืชด้านความสวยงามและวัฒนธรรมเกี่ยวกับการยอมรับทางสังคมในเรื่องพืชและต้นไม้ กลับมีลำดับความสำคัญน้อยที่สุด

5. วัฒนธรรมในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องอาหารและสุขภาพ พบว่า วัฒนธรรมเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มในประเทศอเมริกา มีลำดับความสำคัญมากที่สุด กล่าวคือมีเนื้อหาวัฒนธรรมดังกล่าวปรากฏมากในบทอ่านเรื่องนี้ สำหรับวัฒนธรรมข้อมูลความจริงเกี่ยวกับยาและการรักษา ข้อมูลความจริงเกี่ยวกับอาหารและสุขภาพ วัฒนธรรมกับการกล่าวถึงประวัติศาสตร์ของอาหารในประเทศอเมริกา วัฒนธรรมเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องของการรักษาสุขภาพ รวมถึงวัฒนธรรมที่กล่าวถึงพฤติกรรมของคนกับการรักษาสุขภาพนั้น มีลำดับความสำคัญน้อยที่สุด

6. วัฒนธรรมในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องเทศกาลและความบันเทิง พบว่า วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีเกี่ยวกับเทศกาลต่างๆ มีลำดับความสำคัญมากที่สุด สำหรับวัฒนธรรมที่มีลำดับความสำคัญน้อยที่สุด ได้แก่ วัฒนธรรมเกี่ยวกับชื่อเฉพาะของคนในวงการบันเทิง อาชีพที่เกี่ยวข้องกับความบันเทิง กิจกรรมเพื่อความบันเทิง อาหารและเครื่องดื่มสำหรับเทศกาลสำคัญ การยอมรับทางสังคมเกี่ยวกับเทศกาลต่างๆ ภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียง เวลาและการนัดหมายเพื่อทำกิจกรรมบันเทิง และวัฒนธรรมการกล่าวถึงประเภทดนตรีที่มีชื่อเสียง

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร เพื่อลำดับความสำคัญของลักษณะของวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านในแบบเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร เพื่อกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนความรู้ทางวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในบทอ่านของแบบเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. วัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์วัฒนธรรมที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งสองชุดดังกล่าวนี้ พบว่า ประเภทของบทอ่านในแบบเรียน พบมากที่สุดเป็นบทอ่านประเภทการบรรยาย ซึ่งผู้จัดทำแบบเรียนต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้บุคลิกลักษณะของคน สัตว์และลักษณะของสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศตะวันตก และผู้เขียนยังนำเสนอเรื่องราววัฒนธรรมโดยผ่านบทอ่านประเภทการอธิบายและการเล่าเรื่อง ซึ่งบทอ่านประเภทการอธิบายเป็นการอธิบายเกี่ยวกับชนิดและความเป็นมาของอาหารและพืช รวมถึงการอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมของคนในเทศกาลและความบันเทิงต่างๆ ส่วนบทอ่านประเภทการเล่าเรื่องจะเน้นในการเล่าถึงข่าวสารหรือเหตุการณ์

สำคัญต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยจึงสามารถสรุปประเภทบทอ่านภาษาอังกฤษในแบบเรียนได้ว่า ผู้จัดทำแบบเรียนได้เน้นบทอ่านประเภทการบรรยาย ประเภทการอธิบาย และการเล่าเรื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรมของชาวตะวันตกได้อย่างละเอียด ชัดเจนมากขึ้น จึงทำให้การนำเสนอบทอ่านประเภทจดหมาย ประเภทรายการ และประเภทความคิดเห็นนั้นปรากฏน้อยกว่าบทอ่าน 3 ประเภทข้างต้น และผลจากการศึกษาวิจัย ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า แบบเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 2 ชุดได้แก่ แบบเรียนชุด My World และแบบเรียนชุด Super Goal มีบทอ่านที่เป็นเรื่องคนมากที่สุด รองลงมาคือบทอ่านเรื่องสถานที่และบทอ่านเรื่องอาหารและสุขภาพตามลำดับ สำหรับบทอ่านเรื่อง สัตว์ เรื่องพืชและต้นไม้ และเรื่องเทศกาลและความบันเทิง เป็นบทอ่านที่ปรากฏในแบบเรียนน้อยที่สุด

ประเภทวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า กลุ่มวัฒนธรรมในบทอ่านสามารถแบ่งได้จำนวน 5 กลุ่มใหญ่ๆของหัวข้อวัฒนธรรม ผู้วิจัยรวมนับวัฒนธรรมเป็นความถี่ได้ทั้งหมด 556 ครั้ง ประกอบด้วยหัวเรื่องทั้งหมด 6 หัวเรื่อง ปรากฏว่า หัวเรื่องที่มียุทธศาสตร์ปรากฏมากที่สุดอันดับหนึ่ง คือ เรื่องคน พบความถี่ของวัฒนธรรมจำนวนทั้งหมด 314 ครั้ง อันดับสอง คือ เรื่องสถานที่ พบความถี่ของวัฒนธรรมจำนวนทั้งหมด 121 ครั้ง อันดับสาม คือ เรื่องอาหารและสุขภาพ พบความถี่ของวัฒนธรรมจำนวนทั้งหมด 42 ครั้ง อันดับสี่ คือ เรื่องสัตว์ พบความถี่ของวัฒนธรรมจำนวนทั้งหมด 28 ครั้ง อันดับห้า คือ เรื่องเทศกาลและความบันเทิง พบความถี่ของวัฒนธรรมจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง อันดับหก คือ เรื่องพืชและต้นไม้ พบความถี่ของวัฒนธรรมจำนวนทั้งหมด 25 ครั้ง เมื่อพิจารณาจากวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านทั้งหมดจากหัวเรื่องจำนวน 6 หัวเรื่อง พบว่า วัฒนธรรมเกี่ยวกับกลุ่มการอธิบายลักษณะ ปรากฏความถี่มากที่สุดครบทั้ง 6 หัวเรื่อง พบความถี่รวมทั้งหมด 295 ครั้ง เนื้อหาวัฒนธรรมเกี่ยวกับการอธิบายกิจกรรมที่เกิดขึ้นกับสถานที่ พบมากเป็นอันดับสอง ปรากฏความถี่ครบทั้ง 6 หัวเรื่อง พบความถี่รวมทั้งหมด 101 ครั้ง วัฒนธรรมเกี่ยวกับลักษณะการใช้ภาษา พบเป็นอันดับสาม ปรากฏความถี่ครบทั้ง 6 หัวเรื่อง พบความถี่รวมทั้งหมด 75 ครั้ง วัฒนธรรมเกี่ยวกับสถานภาพทางสังคมและบทบาท พบเป็นอันดับสี่ ปรากฏความถี่ครบทั้ง 6 หัวเรื่อง พบความถี่รวมทั้งหมด 70 ครั้ง และอันดับห้า วัฒนธรรมเกี่ยวกับกิจกรรมความบันเทิง ปรากฏความถี่เพียง 3 หัวเรื่อง คือ เรื่องคน เรื่องสถานที่ และเรื่องเทศกาลและความบันเทิง พบความถี่รวมทั้งหมด 15 ครั้ง ซึ่งวัฒนธรรมเกี่ยวกับกิจกรรมความบันเทิง ไม่ปรากฏในหัวเรื่องของสัตว์ เรื่องพืชและต้นไม้ และเรื่องอาหารและสุขภาพ

จากผลการวิเคราะห์หัววัฒนธรรมที่แฝงในบทอ่านทั้งหมด 6 หัวเรื่อง สรุปได้ว่า ประเภทวัฒนธรรมทั้ง 5 กลุ่ม จะปรากฏความถี่เด่นชัดมากที่สุดในเรื่องคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

วัฒนธรรมกลุ่มการอธิบายเกี่ยวกับลักษณะ ที่พบมากเป็นอันดับหนึ่ง ก็ปรากฏความถี่เด่นชัดมากที่สุดในเรื่องคนเช่นกัน

ดังนั้นผลการวิเคราะห์วัฒนธรรมที่แฝงในบทอ่านภาษาอังกฤษ ในแบบเรียนทั้ง 2 ชุด ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า การเรียนรู้วัฒนธรรมจากชนชาติใดก็ตามนั้นสามารถเรียนรู้ได้จากสิ่งที่มีชีวิตและกับสิ่งที่ไม่มีชีวิต แต่ผลจากการวิเคราะห์ข้างชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้เรื่องวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับคนมีความสำคัญมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง เพราะจุดเริ่มต้นของวัฒนธรรมเกิดขึ้นมาจากการสร้างสรรค์และสั่งสมของคนแต่ละยุคแต่ละสมัย ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ลึกซึ้งและละเอียดอ่อนที่คนยังต้องเรียนรู้วัฒนธรรมของคนต่างวัฒนธรรมตลอดเวลา เพราะทุกคนยังต้องติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน ดังที่ ธานันท์ ตรงดี และคณะ (2548 : 41 - 54) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อความถูกต้องและเหมาะสมกับวัฒนธรรมนั้นๆ แล้วการสื่อสารนั้นก็จะประสบความสำเร็จและช่วยสร้างความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกัน

ประเภทความเหมือนและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย ผลการวิเคราะห์วัฒนธรรมในบทอ่านภาษาอังกฤษ ทั้ง 6 หัวเรื่อง พบว่า วัฒนธรรมที่ปรากฏในบทอ่านมีความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทยมากกว่ามีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย และปรากฏความถี่ของความแตกต่างทางวัฒนธรรมมากที่สุด ในบทอ่านเรื่องคน เป็นอันดับหนึ่ง อันดับสอง เป็นบทอ่านเรื่องสถานที่และอันดับสาม เป็นบทอ่านเรื่องอาหารและสุขภาพ แต่บทอ่านที่ปรากฏความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทยน้อยที่สุด พบในเรื่องสัตว์ สำหรับประเภทวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย ปรากฏความถี่เด่นชัดในเรื่องคน เป็นอันดับหนึ่งเช่นกัน อันดับสอง ปรากฏความถี่ของความเหมือนในเรื่องสัตว์ อันดับสาม ปรากฏความถี่ในเรื่องสถานที่ แต่บทอ่านที่ปรากฏความเหมือนกับวัฒนธรรมไทยน้อยที่สุด พบในเรื่องเทศกาลและความบันเทิง

วัฒนธรรมด้านความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย ผู้วิจัยพบว่า มีความต่างทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับการเรียกชื่อและสกุลของคนตะวันตก เรื่องของควมมีชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยว เรื่องความเป็นมาของพืชแต่ละชนิดและความเป็นมาของอาหารอเมริกัน ส่วนด้านความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย ผู้วิจัยพบว่า มีความเหมือนทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับลักษณะนิสัยของวัยรุ่น เรื่องบุคลิกลักษณะของสัตว์ เรื่องลักษณะพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เรื่องคุณประโยชน์ของพืช เรื่องการดูแลสุขภาพ และเรื่องขนบธรรมเนียมการเฉลิมฉลองปีใหม่

จากผลการวิเคราะห์วัฒนธรรมด้านความเหมือนและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย สรุปผลได้ว่า วัฒนธรรมทั้งด้านความเหมือนและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย ปรากฏเด่นชัดในเรื่องของคนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์วัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านในแบบเรียนภาษาอังกฤษข้างต้น ซึ่งพบวัฒนธรรมที่แฝงในบทอ่านเรื่องคนมากที่สุดเช่นกัน ดังนั้นจะเห็นว่า

แบบเรียนทั้ง 2 ชุด เน้นวัฒนธรรมเกี่ยวกับคน เพราะผู้จัดทำแบบเรียนมีความประสงค์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมเกี่ยวกับคนให้ได้มากที่สุด เนื่องจากมนุษย์ยังต้องอยู่ในสังคม ต้องมีการติดต่อกัน และควรรู้วัฒนธรรมของกันและกัน

ในด้านของความพอเพียงของเนื้อหาทางวัฒนธรรมของแบบเรียนภาษาอังกฤษ ทั้ง 2 ชุด จะเห็นว่าหนังสือแบบเรียนทั้ง 2 ชุดต่างนำเสนอเนื้อหาวัฒนธรรมไว้เกือบครบทุกหัวข้อ แต่นำเสนอเนื้อหาวัฒนธรรมเรื่องคนมากที่สุด ทำให้เนื้อหาวัฒนธรรมที่จะมีปรากฏในเรื่องสัตว์ เรื่องสถานที่ เรื่องพืชและต้นไม้ เรื่องอาหารและสุขภาพ และเรื่องเทศกาลและความบันเทิง มีเนื้อหาวัฒนธรรมปรากฏในแบบเรียนน้อย หรือไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้ของนักเรียนไทย ในการเรียนรู้เรื่องวัฒนธรรมในแง่มุมต่างๆ ของเจ้าของภาษาอย่างลึกซึ้ง และในแบบเรียน 2 ชุดนี้จะเห็นได้ชัดว่านำเสนอวัฒนธรรมเรื่องคนในแง่มุมของประเพณีต่างประเทศ และข้อมูลความเป็นส่วนตัวของเจ้าของภาษามากเกินไป ดังตัวอย่างหัวข้อที่ปรากฏในแบบเรียนภาษาอังกฤษบ่อยครั้ง เช่น *Myself, My family, My hometown, My pet, My favorite thing etc.* ทำให้แบบเรียนทั้ง 2 ชุดนี้ ขาดการผสมผสานของเนื้อหาวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรมตะวันตกกับวัฒนธรรมทางเอเชีย ทำให้ผู้เรียนไม่เห็นภาพชัดในแง่มุมของการเปรียบเทียบระหว่างวัฒนธรรมได้ละเอียดลึกซึ้งเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้จัดทำแบบเรียน 2 ชุดนี้ เป็นเจ้าของภาษาจึงมักนำเสนอเรื่องราวค่อนข้างครอบคลุมไปทางตะวันตกมากกว่า แต่ก็ยังเป็นเนื้อหาที่นักเรียนไทยให้ความสนใจ และถือว่ายังแสดงเนื้อหาวัฒนธรรมให้ผู้อ่านได้เห็นลักษณะต่าง ๆ ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จึงจัดได้ว่ามีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นบทอ่านให้กับผู้เรียน ซึ่งแมคเคย์ (McKay, 1987 : 19) ได้สนับสนุนว่าการนำเสนอเนื้อหาในบทอ่านที่จะทำให้ผู้อ่านสนใจมากขึ้น ควรเป็นบทอ่านที่มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้อ่านและสอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนภาษา การที่หนังสือแบบเรียนทั้ง 2 ชุด ซึ่งแต่งโดยเจ้าของภาษานั้น แสดงให้เห็นว่าผู้แต่งมีความต้องการถ่ายทอดความรู้ทางวัฒนธรรมที่หลากหลายให้กับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และเป็นการเอื้อต่อครูผู้สอนสามารถนำเนื้อหาเหล่านี้มาจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนได้หลากหลายเช่นกัน และสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 13 - 14) กล่าวว่า ภาษากับวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้ ภาษาซึ่งเป็นส่วนเล็กมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมซึ่งเป็นส่วนใหญ่ หากแยกสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกไปก็ย่อมทำให้ความสำคัญของอีกส่วนสูญเสียไปด้วย การเรียนภาษาจึงเป็นการเรียนรู้วัฒนธรรมไปด้วย อีกประการแบบเรียนทั้ง 2 ชุดมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2551 ในรายวิชาภาษาอังกฤษจะพบว่าหนังสือแบบเรียนทั้ง 2 ชุดมีการนำเสนอเนื้อหาเป็นไปตามจุดประสงค์ของหลักสูตร เพราะครอบคลุมทั้งสาระทางภาษาและเนื้อหาทางวัฒนธรรมซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมองเห็นหัวข้อและลักษณะทางวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาได้พอสมควร

2. ลำดับความสำคัญของวัฒนธรรมในบทอ่านในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน

เมื่อพิจารณาผลการจัดลำดับความสำคัญของวัฒนธรรมที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษทั้งสองชุดดังกล่าวนี้ พบว่า มีเนื้อหาวัฒนธรรมแฝงอยู่ในบทอ่านประเภทต่างๆ จากหัวเรื่องทั้งหมด 6 หัวเรื่อง และปรากฏว่าเนื้อหาวัฒนธรรมปรากฏมีจำนวนมากที่สุดในเรื่องคน และมีการกระจายเนื้อหาวัฒนธรรมอื่นๆ ในเรื่องสัตว์ สถานที่ พืชและต้นไม้ อาหารและสุขภาพ เทศกาลและความบันเทิง ซึ่งถ้ากล่าวในด้านเนื้อหา ผู้วิจัยเห็นว่ามีความเพียงพอที่จะให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษควบคู่วัฒนธรรมได้เรียนรู้พอเข้าใจ แบบคร่าวๆ ไม่อาจลงลึกอย่างละเอียด เพราะเนื้อหาวัฒนธรรมมีการกระจายไว้หลากหลายในแต่ละบทอ่าน

แต่สำหรับในแง่ของการเรียนการสอนของครูผู้สอน เพื่อเน้นเนื้อหาวัฒนธรรมตามผลการวิเคราะห์ที่ค้นพบในแต่ละหัวเรื่อง ผู้วิจัยจึงได้จัดลำดับความสำคัญของวัฒนธรรมในแต่ละหัวเรื่องเพื่อความสะดวกแก่ครูผู้สอนจะทราบได้ว่า ในแต่ละหัวเรื่องนั้น มีเนื้อหาวัฒนธรรมเรื่องใดที่ผู้แต่งแบบเรียนต้องการเน้นให้ผู้สอนได้สอนให้กับผู้เรียน เรื่องใดสำคัญมากที่สุด ครูผู้สอนก็จะสามารถสอนเน้นตามเนื้อหาและสามารถสอนได้มาก เพราะปรากฏความถี่ของเนื้อหานั้นมากที่สุด จึงมีความสำคัญมากกว่าเรื่องที่มีความสำคัญน้อย โดยจะกล่าวผลการจัดลำดับความสำคัญของวัฒนธรรมไว้ดังนี้

1. เรื่องคน วัฒนธรรมเกี่ยวกับความคิดเห็นและทัศนคติของคน กับวัฒนธรรมเกี่ยวกับการใช้ชื่อเฉพาะ มีความสำคัญมากที่สุด ครูผู้สอนสามารถสอนเน้นให้แก่ผู้เรียนในเรื่องของความคิดเห็นและทัศนคติ รวมทั้งการใช้ชื่อเฉพาะของชาวต่างชาติได้มากเพราะมีเนื้อหาปรากฏมากที่สุด ในบทอ่าน ซึ่งเนื้อหาวัฒนธรรมเกี่ยวกับระเบียบวินัย บทบาทหน้าที่ของคน กิจกรรมความบันเทิง เป็นเนื้อหาที่มีความสำคัญน้อยในบทอ่าน เป็นเพราะมีการปรากฏความถี่ของเนื้อหาเหล่านี้ต่ำที่สุดนั่นเอง

2. เรื่องสัตว์ ปรากฏวัฒนธรรมเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวกับสัตว์ เป็นเรื่องที่พบมากที่สุดและมีความสำคัญมากที่สุดที่พบในเรื่องสัตว์ สำหรับวัฒนธรรมเกี่ยวกับการแสดงทัศนคติเกี่ยวกับสัตว์ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคนกับสัตว์ เนื้อหาวัฒนธรรมเกี่ยวกับสัตว์ที่ปรากฏบนป้ายประกาศ ล้วนเป็นเนื้อหาที่พบน้อยที่สุดในบทอ่านเรื่องสัตว์ จึงจัดลำดับความสำคัญน้อยที่สุด

3. เรื่องสถานที่ ปรากฏวัฒนธรรมเกี่ยวกับเชื้อชาติของคนในสถานที่ต่างๆ วัฒนธรรมเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวแบบสากล และวัฒนธรรมเกี่ยวกับความมีชื่อเสียงของสถานที่ต่างๆ เป็นวัฒนธรรมที่พบมากที่สุดในบทอ่านและมีความสำคัญมากที่สุดในเรื่องสถานที่ สำหรับ

วัฒนธรรมเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่มในสถานที่ต่างๆ กีฬาและความสนใจ ความสวยงามของสถานที่ และความเชื่อในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จัดให้มีลำดับความสำคัญน้อย เนื่องจากมีปรากฏความถี่ของเรื่องเหล่านี้จำนวนน้อยมาก

4. เรื่องพืชและต้นไม้ ปรากฏวัฒนธรรมเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและถิ่นกำเนิดของพืช และต้นไม้พบมากที่สุดในบทอ่าน จึงมีลำดับความสำคัญมากที่สุด ผู้สอนจึงสามารถสอนเน้นเกี่ยวกับเรื่องของถิ่นกำเนิดของพืชและต้นไม้ได้มากที่สุด สำหรับวัฒนธรรมเกี่ยวกับคุณประโยชน์จากพืชด้านความสวยงามและวัฒนธรรมเกี่ยวกับการยอมรับทางสังคมเกี่ยวกับพืชและต้นไม้ พบน้อยที่สุดในบทอ่าน จึงมีลำดับความสำคัญน้อยที่สุด

5. เรื่องอาหารและสุขภาพ ปรากฏวัฒนธรรมเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มในประเทศอเมริกาพบมากที่สุดในบทอ่าน จึงมีลำดับความสำคัญมากที่สุด สำหรับวัฒนธรรมที่พบน้อยที่สุด ซึ่งมีลำดับความสำคัญน้อยที่สุด ปรากฏว่ามีวัฒนธรรมอยู่หลายเรื่อง ได้แก่ วัฒนธรรมเกี่ยวกับความเป็นมาของอาหารในประเทศอเมริกา การสื่อความหมายด้วยภาพ เครื่องนุ่งห่มและอากาศเพื่อการดูแลสุขภาพ ทักษะคติเกี่ยวกับเรื่องอาหารและสุขภาพ และวัฒนธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมของคนกับการรักษาสุขภาพ ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า เนื้อหาวัฒนธรรมที่มีความสำคัญมากที่สุด กลับเป็นเรื่องเรื่องเดียวที่ผู้แต่งต้องการเน้นมากที่สุด แต่เนื้อหาวัฒนธรรมที่มีความสำคัญน้อยกลับมีหลายหัวข้อ แสดงให้เห็นว่า ผู้แต่งนำเสนอเพียงแค่นี้ให้ผู้เรียนพอได้รู้แต่ไม่ได้ลงรายละเอียดอย่างชัดเจน

6. เรื่องเทศกาลและความบันเทิง ปรากฏวัฒนธรรมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีเกี่ยวกับเทศกาล พบมากที่สุดในบทอ่าน และมีลำดับความสำคัญมากที่สุด และปรากฏว่าวัฒนธรรมที่มีลำดับความสำคัญน้อยที่สุดในบทอ่านเรื่องเทศกาลและความบันเทิง กลับมีวัฒนธรรมหลายเรื่องปรากฏอยู่เช่นเดียวกับวัฒนธรรมเรื่องสถานที่ และวัฒนธรรมเรื่องอาหารและสุขภาพ อาทิเช่น วัฒนธรรมเกี่ยวกับอาชีพในวงการบันเทิง กิจกรรมยามว่างในช่วงเทศกาล อาหารและเครื่องดื่มสำหรับเทศกาลสำคัญ วัฒนธรรมที่กล่าวถึงเรื่องภาพยนตร์และประเภทดนตรีที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป คือผู้แต่งแบบเรียนทั้ง 2 ชุดดังกล่าว เป็นผู้แต่งคนเดียวกันและเป็นเจ้าของภาษาได้นำเสนอเนื้อหาวัฒนธรรมโดยเน้นไปทางตะวันตกมากกว่าวัฒนธรรมทางเอเชีย และโดยจากการจัดลำดับความสำคัญของลักษณะวัฒนธรรมหลังจากการวิเคราะห์วัฒนธรรมในบทอ่านของแต่ละหัวเรื่องแล้ว ทำให้ผู้วิจัยพบว่า ผู้แต่งแบบเรียนดังกล่าว ได้เน้นวัฒนธรรมเพียงเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างเห็นได้ชัดในแต่ละหัวเรื่อง แต่กลับมีเนื้อหาวัฒนธรรมเรื่องอื่นๆ ในหัวเรื่องเดียวกันปรากฏอยู่หลายเรื่อง แต่ผู้แต่งไม่ได้เน้นเนื้อหาเหล่านั้นอย่างชัดเจนเท่าที่ควร ทำให้น้ำหนัก

ความสำคัญของเนื้อหาวัฒนธรรมจึงน้อยกว่า กล่าวคือ การให้ความรู้วัฒนธรรมในด้านความสำคัญ
ของเนื้อหาวัฒนธรรมในบทอ่านภาษาอังกฤษ ในแต่ละหัวเรื่องนั้น ไม่มีความเท่ากันในด้านเนื้อหา
นั่นเอง

3. แนวทางในการจัดการเรียนการสอนความรู้ทางวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในบทอ่าน ของแบบเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ในการนำเสนอเนื้อหาวัฒนธรรมในแบบเรียนทั้ง 2 ชุด ของผู้แต่งเจ้าของภาษานั้น
มีเนื้อหาวัฒนธรรมค่อนข้างครอบคลุมควรแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน เพียงแต่ผู้แต่งให้ความสำคัญ
ของเนื้อหาแต่ละเรื่องไม่เท่ากัน หัวเรื่องใดพบความถี่ของการปรากฏเนื้อหาวัฒนธรรมมาก ก็แสดง
ว่ามีเนื้อหาวัฒนธรรมเรื่องนั้นปรากฏอยู่มากในบทอ่าน หรือ หัวเรื่องใดพบความถี่ของการปรากฏ
เนื้อหาวัฒนธรรมน้อย ก็แสดงว่าเนื้อหาวัฒนธรรมนั้นปรากฏอยู่น้อยในบทอ่าน เช่นเดียวกับการ
การจัดลำดับความสำคัญ วัฒนธรรมใดปรากฏความถี่มาก กล่าวคือย่อมมีลำดับความสำคัญมาก
วัฒนธรรมในบทอ่านเรื่องใดพบความถี่น้อย ย่อมมีลำดับความสำคัญน้อยไปด้วย ดังนั้นเมื่อผู้วิจัย
ได้ผลการวิเคราะห์หัววัฒนธรรมในบทอ่านภาษาอังกฤษ และผลการจัดลำดับความสำคัญของ
วัฒนธรรมแล้ว สามารถกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนความรู้ทางวัฒนธรรมที่ปรากฏ
ในบทอ่านแบบเรียนจากงานวิจัยชิ้นนี้ได้ดังนี้

1. การสอนวัฒนธรรม คือ ผู้สอนสามารถสอนประเภทของบทอ่านที่ปรากฏใน
แบบเรียนให้กับผู้เรียนได้ว่ามีประเภทใดบ้าง จากการวิจัยประเภทบทอ่านที่ปรากฏมากที่สุด คือ บท
อ่านประเภทการบรรยาย (Description) และบทอ่านประเภทการอธิบาย (Explanation) ซึ่งผู้แต่ง
แบบเรียนต้องการเขียนรายละเอียดให้มากที่สุด จากสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมได้
อย่างเข้าใจ จึงไม่ค่อยปรากฏบทอ่านประเภทจดหมาย (Letter) ประเภทรายการ (List) หรือประเภท
ความคิดเห็น (Opinion) เท่าใดนัก

2. ในการสอนวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับคน เป็นส่วนมาก เพราะผู้แต่งแบบเรียนเน้น
เนื้อหาวัฒนธรรมเกี่ยวกับคนเป็นอันดับหนึ่ง และเน้นวัฒนธรรมด้านการอธิบายลักษณะของคน
(บุคลิกลักษณะของคน สัญชาติ ถิ่นกำเนิด นิสัย อาชีพ ความสนใจ เป็นต้น) รองลงมาคือ เนื้อหา
วัฒนธรรมเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว และเนื้อหาวัฒนธรรมเกี่ยวกับเทศกาลและความบันเทิงเป็น
อันดับสาม และจะพบว่าวัฒนธรรมที่ปรากฏในหัวเรื่องทั้ง 6 หัวเรื่อง จะเป็นเรื่องของสิ่งมีชีวิต
หรือไม่มีชีวิต จะเป็นเรื่องของนามธรรม หรือรูปธรรม สุดท้ายแล้วล้วนเกี่ยวข้องกับคนทั้งสิ้น เช่น
ผู้สอนสอนวัฒนธรรมเกี่ยวกับสัตว์ (นิสัย บุคลิกลักษณะ อารมณ์ของมัน เป็นต้น) สุดท้ายเนื้อหา
ยังเน้นไปถึงการอยู่ร่วมกันกับคน สังคมของคนกับการยอมรับสัตว์เหล่านั้น หรือผู้สอนสอน
วัฒนธรรมเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว (สถานที่ที่มีชื่อเสียงของโลก ประวัติศาสตร์ของสถานที่

สถานที่ท่องเที่ยว 10 อันดับแรกของโลก เป็นต้น) ในที่สุดเนื้อหาที่โยงมาเกี่ยวข้องกับคนอื่น เช่น กิจกรรมของคนที่มีขึ้นในสถานที่ท่องเที่ยว คนชาติใดบ้างนิยมไปสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เหล่านั้น แต่มีข้อสังเกตที่ผู้วิจัยพบว่า ผู้แต่งนำเสนอเนื้อหาไปทางวัฒนธรรมตะวันตกมากกว่าวัฒนธรรมตะวันออก ในฐานะที่ครูผู้สอนและผู้เรียนเป็นชาวเอเชีย และต้องใช้แบบเรียนของชาวตะวันตก จึงทำให้ไม่สามารถเข้าใจวัฒนธรรมของตะวันตกได้อย่างลึกซึ้ง ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม จากการอ่าน การสอบถามจากเจ้าของภาษา การมีประสบการณ์โดยตรงในการไปศึกษาดูงานต่างประเทศ และอื่นๆ อีกทั้งการถ่ายทอดความรู้ด้านวัฒนธรรม ครูผู้สอนจึงต้องมีความเข้าใจ และมีความระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้าถ่ายทอดไปไม่ถูกต้อง จะมีผลกับการที่ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ ไปสื่อสารแบบผิดๆ ทำให้เกิดความสับสนในการติดต่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และยังก่อให้เกิดความขุ่นเคือง ไม่พอใจ ซึ่งกันและกันได้

3. การสอนวัฒนธรรมเปรียบเทียบ เป็นแนวการสอนวิธีหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจใคร่รู้ว่า วัฒนธรรมของแต่ละชนชาติมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร ทำให้ผู้เรียนสนุกสานเพลิดเพลินกับการเรียนวัฒนธรรมได้ เนื่องจากครูผู้สอนใช้วิธีการบรรยาย อธิบาย หรือการเล่าเรื่องราวต่างๆ คล้ายๆ กับเล่านิทาน แต่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละสังคม แต่ละประเทศ แต่ละศาสนา ทำให้ผู้เรียนอยากรู้มากยิ่งขึ้น จากการวิจัยการเปรียบเทียบวัฒนธรรมจากแบบเรียน 2 ชุดนี้ ผู้วิจัยพบว่า ผู้แต่งแบบเรียนเน้นวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับคนมากที่สุด ดังนั้นจึงพบวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างมากกว่าความเหมือนกับวัฒนธรรม ที่เกี่ยวกับคนตะวันตก (เจ้าของภาษา) กับคนตะวันออก (ชาวเอเชีย) รองลงมาคือ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมมากกว่าความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย เรื่องเกี่ยวกับสถานที่ และความแตกต่างทางวัฒนธรรมมากกว่าความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย เรื่องอาหารและสุขภาพ เป็นอันดับสาม สำหรับเนื้อหาวัฒนธรรมในเรื่องสัตว์ ในแบบเรียนผู้แต่งนำเสนอความเหมือนทางวัฒนธรรมมากกว่าความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย อาจเป็นเพราะว่า เรื่องของสัตว์นั้น จะเป็นสัตว์ที่มาจากแหล่งใดในโลก พฤติกรรมโดยธรรมชาติของพวกมันก็จะเหมือนกัน ซึ่งจะต่างกับคน จะมีการเปลี่ยนแปลงด้านของวัฒนธรรมตลอดเวลา เพราะเนื่องจากคนต้องการพัฒนาและหาความเจริญให้กับตนเองและชนชาติของตนให้มากที่สุด จึงทำให้เรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรมของคนจึงเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และยากแก่การอธิบายที่จะทำให้เข้าใจกันได้อย่างลึกซึ้ง

4. การสอนวัฒนธรรม ครูผู้สอนจะได้ทิศทางในการสอนเนื้อหาทางวัฒนธรรมได้อย่างชัดเจน เพราะครูผู้สอนจะทราบว่าวัฒนธรรมใดสำคัญที่สุดและเหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือวัฒนธรรมใดมีความสำคัญน้อยที่สุด ผู้สอนก็ไม่ต้องสอนโดยเน้นย้ำมาก จากบทอ่านทั้งหมด 6 หัวเรื่อง ครูผู้สอนจะทราบและเห็นความสำคัญของเนื้อหา

ดังนี้ วัฒนธรรมในเรื่องคน เนื้อหาที่ครูต้องสอนและให้ความสำคัญมากที่สุด คือ วัฒนธรรมเกี่ยวกับความคิด ทักษะและการใช้ชื่อเฉพาะของคน ลักษณะวัฒนธรรมในเรื่องสัตว์ เนื้อหาที่ครูต้องเน้นมากที่สุด คือ การใช้คำศัพท์และประโยค และเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกของสัตว์ วัฒนธรรมในเรื่องสถานที่ เนื้อหาที่ครูต้องสอนเน้นมากที่สุด คือ สถานที่ท่องเที่ยวแบบสากล เรื่องของเชื้อชาติของคนในแต่ละสถานที่และเรื่องของความมีชื่อเสียงของสถานที่ต่างๆ ส่วนวัฒนธรรมในเรื่องพืชและต้นไม้ เนื้อหาที่ครูสามารถเน้นมากที่สุด คือ ถิ่นกำเนิดของพืชและต้นไม้ สำหรับวัฒนธรรมในเรื่องอาหารและสุขภาพ ครูผู้สอนสามารถสอนโดยเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มในประเทศอเมริกาได้มากที่สุด และสุดท้ายวัฒนธรรมในเรื่องเทศกาลและความบันเทิง ครูผู้สอนจะพบว่า เนื้อหาวัฒนธรรมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีของเทศกาลต่างๆ มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับการเรียนรู้ของผู้เรียน

เมื่อผู้วิจัยดูจากผลการวิเคราะห์และการจัดลำดับความสำคัญแล้ว เห็นว่าแบบเรียนทั้ง 2 ชุด จัดว่ามีความเหมาะสมกับผู้เรียนในการใช้เป็นหลักสูตรในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศได้ สำหรับใช้เป็นแบบเรียนให้กับนักเรียนไทยในการสอนภาษากับวัฒนธรรมควบคู่กันไป ซึ่ง ออซูเบล (Ausubel, 1966; cited in Brown, 1980 : 70) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้โดยผ่านขบวนการที่นำความรู้ที่มีอยู่ไปเชื่อมโยงกับสิ่งใหม่ได้ กล่าวคือ นักเรียนไทยมีวัฒนธรรมไทยเป็นความรู้เดิมที่มีอยู่ เมื่อเรียนภาษาก็จะสามารถเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปด้วย โดยอาศัยข้อมูลวัฒนธรรมของตนที่มีอยู่เป็นตัวเชื่อมโยง เช่นในการทักทายเมื่อพบกันวัฒนธรรมไทยปฏิบัติโดยการไหว้ ชนชาติเจ้าของภาษาปฏิบัติอย่างไรก็โดยการเรียนรู้วัฒนธรรมที่อยู่ในบริบทต่างๆ ของเนื้อหาทางภาษานั้น ซึ่งเป็นการฝึกฝนภาษาไปด้วย นอกจากนี้ครูผู้สอนสามารถนำเนื้อหาเหล่านี้มาจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับชีวิตประจำวันและจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนได้หลายรูปแบบ ส่วนผู้เรียนจะเห็นประโยชน์และคุณค่า ตลอดจนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาเพิ่มขึ้น นับว่าเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงคุณค่าของการมีเอกลักษณ์ประจำชาติไปพร้อมๆ กับการสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาไปด้วย

สำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาซึ่งเปรียบเสมือนกับเด็กเล็กที่ควรเรียนรู้ในสิ่งที่ไม่ซับซ้อน โดยมีครูเป็นผู้บอกชี้ๆ บ่อยๆ จากนั้นจึงจะพัฒนาสู่ระดับที่สูงขึ้นไป การที่ครูถ่ายทอดการเรียนรู้ทางภาษาอย่างค่อยเป็นค่อยไปจะช่วยปลูกฝังให้ผู้เรียนตระหนักในคุณค่าของภาษาและมีทัศนคติที่ดีต่อภาษานั้นด้วย ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับแอลเดอร์สันและเออร์ควฮาร์ท (Alderson and Urquhart, 1984 : 60 - 61) ที่กล่าวว่าจากผลการทดลองเกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับผู้เรียนที่เป็นชนชาติอื่น ต่างชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดีเพราะมีความรู้ภูมิหลังทาง

วัฒนธรรม ถ้าผู้อ่านสามารถเข้าถึงแนวความคิดที่ผู้เขียนได้นำเสนอเอาไว้ในรูปแบบของข้อความไม่ซับซ้อน ผู้อ่านจะเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อและจัดกรณีของความรู้เดิมไปแทรกแซงการเรียนรู้สิ่งใหม่ (Interference) ในการตีความหรือทำความเข้าใจเนื้อหาหลง ดังนั้นครูผู้สอนหรือผู้จัดทำเนื้อหาควรตระหนักในเรื่องนี้ และพยายามลดสิ่งรบกวนเหล่านั้นให้เหลือน้อยที่สุด และพยายามเพิ่มสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเข้าถึงวัฒนธรรมโดยสรุปได้ว่าสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ ควรได้รับประสบการณ์ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อปลูกฝังความตระหนักในคุณค่าของการเรียนภาษา

กล่าวโดยสรุปได้ว่า หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาแล้ว ได้ประจักษ์ว่าภาษากับวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้จริงๆ และวัฒนธรรมดังกล่าว สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนในการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ ทั้งนี้ครูผู้สอนจะต้องมีการพิจารณาหัวข้อทางวัฒนธรรมว่าหัวข้อทางวัฒนธรรมใดที่มีปรากฏอยู่มากก็อาจจะนำข้อมูลคำอธิบายรายละเอียดไปใช้เสริม หรืออาจจัดเป็นฐานนำเสนอข้อมูลทางวัฒนธรรมหรือจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์การสอนโดยสอดคล้องกับความรู้ทางวัฒนธรรมได้ ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ใช้แบบเรียนดังกล่าว สามารถนำผลการวิเคราะห์วัฒนธรรมและการจัดลำดับความสำคัญของวัฒนธรรม มาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับสอนความรู้ด้านวัฒนธรรมและสร้างความรู้พื้นฐานให้กับผู้เรียนในด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ และส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมต่างๆที่น่าสนใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาอย่างครบถ้วน อันจะส่งผลต่อการพัฒนาทางภาษาของผู้เรียนได้มากขึ้น เพื่อว่าการสอนของครูจะครอบคลุมเนื้อหาทางภาษาและตรงจุดประสงค์ของหลักสูตร นอกจากนี้ครูผู้สอนอาจใช้เป็นแนวทางในการเลือกหรือประเมินแบบเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษทักษะอื่นๆ ได้อีกด้วย

2. สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษจากแบบเรียนดังกล่าว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมเกี่ยวกับเรื่องต่างๆและมีความน่าสนใจของเจ้าของภาษา จากบทอ่านภาษาอังกฤษในแบบเรียน เช่น วัฒนธรรมเกี่ยวกับเรื่องของคน เช่น การทักทาย การแนะนำตัว บุคลิกภาพ นิสัย ทักษะคติ ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น นอกจากนี้ยังปรากฏวัฒนธรรมเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง วัฒนธรรม

เกี่ยวกับเรื่องของอาหาร การอยู่ร่วมกันในสังคม รวมไปถึงวัฒนธรรมเกี่ยวกับความบันเทิงและการท่องเที่ยว ทั้งนี้พบว่า ผู้เรียนวัฒนธรรมจากแบบเรียนดังกล่าวจะได้รับความรู้เรื่องวัฒนธรรมเกี่ยวกับคนมากที่สุด เพราะปรากฏเนื้อหาที่เกี่ยวกับคนเกือบทุกบทอ่าน

3. สำหรับผู้นิเทศการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการให้คำแนะนำหรืออธิบายเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแบบเรียน ดังนั้น ผู้นิเทศการศึกษาควรให้ความสนใจอย่างจริงจังในการผลิตเอกสาร คู่มือครู การจัดประชุม อบรมสัมมนา การผลิตสื่อรูปแบบต่างๆ รวมถึงให้คำแนะนำในการเลือกใช้แบบเรียนที่ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับวัฒนธรรมแก่ครูผู้สอนโดยทั่วถึงกัน ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างถูกต้องและเป็นแนวทางเดียวกัน

4. สำหรับบุคคลทั่วไป การวิจัยครั้งนี้ จึงเป็นแนวทางในการสืบค้นข้อมูล และศึกษาเพิ่มเติมเรื่องของวัฒนธรรมต่างๆที่ปรากฏในแบบเรียนดังกล่าว สามารถนำข้อมูลไปประกอบการอ่านแบบสอนเสริมหรือหาความรู้เพิ่มเติม และประกอบการตัดสินใจในการเลือกใช้แบบเรียนที่มีความรู้เรื่องของวัฒนธรรมสอดแทรกในบทอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะแบบเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 2 ชุด 6 เล่ม ซึ่งเป็นแบบเรียนที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในจังหวัดชุมพร ผลการวิจัยนี้ไม่สามารถนำมาอ้างอิงกับแบบเรียนเล่มอื่นๆในรายวิชาทักษะการอ่านได้อย่างชัดเจน เพียงแต่เป็นแนวทางว่าแบบเรียนที่นำมาวิเคราะห์นั้นมีวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอะไรบ้าง และเหมาะสมที่จะใช้สอนเน้นวัฒนธรรมใดบ้าง ดังนั้นจึงยังจำเป็นต้องมีการวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้กับแบบเรียนเล่มอื่นๆ เล่มใดมีเนื้อหาวัฒนธรรมเด่นชัดในเรื่องใดบ้าง เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกใช้แบบเรียนในการสอนเรื่องของวัฒนธรรมต่อไป

2. เสนอแนะแก่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ นอกจากครูผู้สอนจะสอนโดยหลักทางภาษาแล้ว คือ ครบทั้ง 4 ทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ครูผู้สอนควรเพิ่มทักษะในแง่ของความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนแก่ผู้เรียนด้วย บ่อยครั้งที่ผู้เรียนเรียนด้วยความจำเพียงอย่างเดียว แต่ไม่เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่สื่อความ ดังนั้นถ้าต้องการให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้เรื่องของวัฒนธรรม ครูผู้สอนควรสอนอ่านแบบการบรรยาย เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามากขึ้น ทำให้ผู้เรียนเห็นภาพชัดของเรื่องราววัฒนธรรมต่างชาติ และเกิดความสนุกสนาน อยากรู้ อยากเรียนมากขึ้น

3. การที่ผู้เรียนจะเรียนเรื่องของวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้อย่างสนุกสนาน และเกิดความอยากรู้อยากเห็นมากขึ้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาให้ดี และถูกต้องมากที่สุด ก่อนที่จะถ่ายทอดความรู้เรื่องวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่

ครูผู้สอนควรได้รับการอบรม เสริมความรู้เรื่องเนื้อหาวัฒนธรรม รวมถึงการจัดทำสื่อให้ครอบคลุมทุกเนื้อหาวัฒนธรรม เพื่อเสริมความรู้เรื่องของวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างเพียงพอ ทั้งนี้การจัดอบรมควรได้รับการสนับสนุนและการเห็นความสำคัญจากเขตพื้นที่การศึกษาของแต่ละจังหวัด

4. ควรมีการวิจัยเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ในหลากหลายรูปแบบ จะเป็นการวิจัยในเรื่องของคำศัพท์ที่บ่งบอกถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอย่างแท้จริง หรือ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น เพื่อช่วยให้ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาได้น่าสนใจและมีประสิทธิภาพดีขึ้น